

PĘDZĄCY (5) *part praes act*

sg m A pędząc(e)go (1). *ϕ f A* pędzącą (3). *ϕ pl N subst* pędząc(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. pędzić.

1. *Gnający przed sobą, poganiający [co (żywotne) ku komu] (1) : vyźrzał dziefięc ołłow/ [...] á zá nimi lwá idącego drogą á pędzące⁸⁰ ie ku Gwidonowi. HistRzym 67v.*

2. *Powodujący wydzielenie się z organizmu (4) :*

Wyrażenie: »pędzący urynę, uryny (G)« [szyk 2:2] (3:1): Nafienie Ogorkowe/ citrullowe/ malonowe/ íą nafienia pędzące vryny FalZioł I 31d; POlney ruthy wodkha [...]/ Ma moc wycziłciaiącą j vrinę pędzącą FalZioł II 10d, III 11 a, 17d.

Cf PĘDZIĆ

KWysz